

SKYREALMS of Jorune

- Tempelmysteriet -

Scen 14

”Stod det inté någót om Åskklipporná på kartán?” frågar Philip.

”Hmmm.....jo.” svarar Sar och läser upp stycket. ”Åskklippornas dân blir till dina fienders hån. När du över dem vunnit har du från världen försvunnit.”

Hjältarna gnuggar sina skalpar och funderar.

Fighetto tar sedan till orda.

”Jag antar att den viktiga frågan är om vi skall jaga efter talismanerna eller gå direkt mot ’krysset’. Vem röstar för vad?”

Grrwolff drar sig fundersamt i det trasiga örat och grinar illa.

”Talismaner är alltid värdefulla, ofta på mer än ett sätt.” Säger han med sin hesa röst. ”Vi kommer aldrig att få dem utan strid och allt vad jag vet säger att ett välplanerat bakhåll är lättaste och bästa sortens strid....”

Grwolff tittar på kartan och sätter ett kloförsett finger på djungeln.

”Det där är vår bundsförvant just nu. Medan våra tungt lastade ovänner kämpar sig fram genom det gröna helvetet springer vi på lätta ben och gör ned de satar som inte redan decimerats.”

Fighetto och Fido håller med.

”Jag håller med. Bara vi får ha ett fejt bakhåll på slutet. Har! Har! Har!”, skrockar Fido.

Philip lutar sin stora lekamen in och lägger till. ”Hmmm....det finns ingen djungél här i närheten. Om det är skogen norr om Lake Halvir du menár så är det ingen god idé. Det är acubonernás land. Deras pajé. De dödar alla inkräktaré. Riktigt farliga. Mais oui, jag hållér meid. Det ser lättaré ut att ta sig dit söder ifrån. Det är mindré berg att gå över och det ser närmaré ut. Men glöm inté att denna karta säkert inte är exacte. Det är jú en

Skattkarta med dolda ledtrådar om hur man övervinnér eller finner sin väg i geografine. Om vi genár eller går backvägen kommer vi absolutment att gå vilsé. Kerteygá är bekvámást men om vi vill ha talismarnera direktement är det ju bará Öskklipporná som gállér”

”Jag tycker att vi skall ge oss efter talismanerna direkt. Dvs efter Sorbicca och hans mannar som har dem. Med andra ord till Åskklipporna där de sågs senast.” Säger Rissa. Sar håller med om detta och tittar lite menande på Fido.

”Jag kan hållér med om détta. Både stadén och Åskklipporna är farligá. Kanske borde vi titta efter först om vi kan sei de andra skeppen eller något?”

Ezekiel spottar något segt på skeppsdäcket och säger: ”Kerteyga kan jag ha några vänner i. Många fiender dock. Sagen av Kerteyga gör precis som han vill, och han har en mindre armé av illasinnade boccorder till sitt förfogande. Det är ett riktigt beagrebo.”

”Så! Då har jag hört alla era argument.” Säger Sir Cory. ”Det verkar vara betydligt vettigare att ankra i Kerteyga först. Vi kanske dessutom kan snappa upp ett och annat där. Min intuition säger mig att vi ändå kommer att möta Jaspier-packet innan vi når fram. Vi kan dessutom ta oss upp till Åskklipporna per fot och se var de tog vägen. Vår generella överlägsenhet och mitt taktiska sinne talar starkt i vår favör vid en konfrontation. Avgjort!

Därefter vänder sig Sir Cory om till kaptenen för att meddela det demokratiska beslutet.

”Kapten Josua! Segla med högsta hastighet till Kerteyga. Kerteyga är vårt mål.”

Med ett nöjt pommande vandrar sedan Sir Cory nerför däckets och undersöker putsningen av däckets. ”Du tar och svabbar däckets där, lille vän. Mina stövlar blir så lätt skitiga.” Säger Sir Cory till Elias och sedan är munhugget igång igen, som hållit på hela vägen från Kirlan mellan de två. Elias spottar ut sig kommentarer om broderskap, frihet och jämlikhet medan Sir Cory slänger ur sig kommentarer såsom:

”Man borde kanske inte dra upp kriget. Det är ju trots allt gammalt groll... Men alla vet ju vem som vann, och att detta berodde på det ädlare blodet i den vinnande sidans officerarkår. Ärligt talat. Det säger ju sig själv att Nord inte var kapabla att styra ett eget land. Än mindre leda en arme.”

”Jag tycker faktiskt att maten vi får inte riktigt anstår en gentleman. Vad betalar vi de här *sjömännen* för egentligen?”

”Pfft! Bolsjeviker...”

”Naturens gång är ju sådan att vissa är födda till att härska över andra. Belöningen för denna börda bör ju naturligtvis vara ett högre materiellt välstånd och en viss service. Därför tycker jag gott att ni kunde servera oss frukost i hytten!”

För att hämnas insisterar Elias på att kryssningssegla är det enda sättet att komma till Kerteyga nu när vinden är bakom dem. Inom kort har han och kaptenen lyckats ta alla vågor fel och Sir Cory blir allt blekare och blekare. Han spyv våldsamt över relingen och kommer sedan krypande till Sar.

"Ursäkta mig herr Huston. Men de där limilatesen du hade?"

Efter att ha betalat ett grovt överpris för limilatesen stannar Sir Cory nere under däck. Fighetto står fundersam ett tag.

"Jag tyckte också att vi skulle fortsätta utan talismanerna. Dom verkade inte att ha fungerat för de som varit i kontakt med staven innan. De skyddade ju inte dem mot förbannelsen. Bara en tanke."

Fighetto börjar sedan hosta våldsamt och torkar sig runt munnen.

"Nej, nu får ni ursäkta mig. Jag behöver vila, om ni behöver mig så är jag i min hytt.

Fighetto stapplar sedan hostande därifrån, stödd av sin tjänare Eric.

Efter ett tags seglats samlar dock Philip de kvarvarande hjältarna under däck. Hanbjuder på beagresylta för att alla skall känna sig "som hemma" sedan berättar han:

"Kära vänner! Det är en sak jag grubblat lite på nu ett tag. Kanske ni kan hjälpa mig att få klarhet i det. Det är dén här munkén på båten. Han hadé spått om vår resá i stjärnorná, och han berättáde följandé för mig: Konstellationerná hade berättát för honom om vår resá. Den är farlig. Inte för oss, men för världén omkring oss. En onská kommer att släppás fri och dess gift kommér att spridá sig i världén. Han troddé att månarná väglett honom för att stoppá oss. Men han förstod sén att det inte var vi som skullé stoppás. Det är dom andrá. Ödét bará användér oss. Med dé andrá, menáde han inté nödvändigttvis dem vi jagár. Han sa tillsist: Tra gömmer er väg väl. Lyssná på dess ord. Studerá dess virvlár och du kommér att förstå. Jak vet inté riktigt vad han menár, fattár ni?"

Fyra timmar senare anländer Swift Sweetwater till Kerteyga. Staden ligger på klipporna med sina lilla hamn väl skyddad av dessa. Hamnområdet är fullt med fiskare som lagar sina nät eller lastar ut sin fångst. Folk säljer fisk eller andra varor på det lilla torget vid hamnen och aktiviteten är hög. Alla i staden är dock väldigt långa och väldigt stora. De är mestadels boccorder och hjältarna har anlänt till Ros Crendor. Skeppet hinner dock inte mer än att lägga till vid den breda stenpiren, förrän en trupp boccordsoldater på 12 man och en puckelryggig man anländer. Soldaterna bär röda benklädnader och en tjock röd läderrustning och otäcka spjut och svärd.

"*Välkomna till Kerteyga, de Modigas Stad.*" Säger den puckelryggiga mannen på fransei, vilket inte alla av hjältarna förstår. "*Vilka gåvor bär ni till vår härskare? Må hans upplysta ljus vägleda er för alltid. Vem har sänt er hit? Vem är er protégé?*"

"Hrmmm!" harklar sig Sar och stiger fram. "*Vi har denna.*" Sar sträcker fram en halvmeterlång trästav full med inristade tecken och mönster. Han plockar sedan fram lite av sina allehanda varor han har med sig, givetvis som "gåva" till Kerteygas härskare. Mannen studerar gåvorna och lyssnar på Sars väl valda ord. Philip försöker även han att bifoga sin charm. Ingen av dem verkar dock lyckas särskilt bra och mannens uppmärksamhet dras sakta till staven som han studerar.

”Vem exakt har gett er denna Pil Depas?” frågar mannen strängt. Alla hör tonen i hans röst och de röda soldaterna greppar sina vapen hårdare.

”Tir KreeKorren, skeppsbyggaren av Olarin.” Svarar Sar med inövad säkerhet. ”Han förväntar sig att vi anländer inom fem dagar med hans varor.”

Den puckelryggiga mannen studerar Sar länge och ingen av männens ögon viker en tum åt sidan. Sedan tar han ett steg tillbaka och in bland soldaterna.

”Ni färdas under med falsk Pil Depás!” utropar han på Entren. ”Ni har inget tillstånd att komma hit och ingen välsignelse från prästinnorna. Lägg ifrån er era vapen genast! Ni kommer att föras till *pajé protégé* genast för förhör.”

Soldaterna vänder ner sina spjut hotfullt mot hjältarna som står fastklämda på kajen mellan sitt skepp och boccordsoldaterna. Ett sus går igenom folket i den lilla hamnen när de ser vad som händer och stannar upp i sina sysslor.

Vad gör och säger hjältarna?

DEADLINE Onsdagen den 19 September.

STATUS			
<u>Namn</u>	<u>Hit Points</u>	<u>Penalty</u>	<u>Isho</u>
David ”Sir Cory” Corolia III	34	0	2
Philip ”The Dreglamon” Montneuf	49	0	18
Fidolfian ”Store Fido” de la Frolic	28	0	7
Sar ”Director” Huston	57	0	6
Ezekiel ”Scragger” Ferris	40	0	5
Fighetto ”Fig” de Filipo	39 38	0	5
Grrwoolf ”Flea Bag” Yasman	47	0	3
Rissa Willham Arcat	39 34	0	2